

ΟΔΗΓΙΑ 2006/69/ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 24ης Ιουλίου 2006

για τροποποίηση της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ όσον αφορά ορισμένα μέτρα που αποσκοπούν να απλουστεύσουν τη διαδικασία επιβολής του φόρου προστιθέμενης αξίας και να συνδράμουν στην πάταξη της φοροδιαφυγής ή φοροαποφυγής, και για την κατάργηση ορισμένων αποφάσεων χορήγησης παρεκκλίσεων

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽¹⁾,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Προκειμένου να καταπολεμηθούν η φοροδιαφυγή ή η φοροαποφυγή και να απλουστευθεί η διαδικασία επιβολής του φόρου προστιθέμενης αξίας, χορηγήθηκαν από το Συμβούλιο, υπό ποικίλους όρους, σε μεμονωμένα κράτη μέλη, ορισμένες παρεκκλίσεις, οι οποίες καλύπτουν παρεμφερή προβλήματα, σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 1 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση ⁽³⁾. Θα πρέπει να παρασχεθεί η δυνατότητα επίλυσης των εν λόγω προβλημάτων σε όλα τα κράτη μέλη με την ενσωμάτωση στην παρούσα οδηγία. Τα μέτρα αυτά θα πρέπει να είναι αναλογικά και να περιορίζονται στην αντιμετώπιση του συγκεκριμένου προβλήματος. Δεδομένου ότι τα κράτη μέλη έχουν διαφορετικές ανάγκες, με την ενσωμάτωση αυτή θα πρέπει απλώς να επεκταθεί σε όλα τα κράτη μέλη η δυνατότητα να θεσπίζουν τους σχετικούς κανόνες, ανάλογα με τις ανάγκες τους.
- (2) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να αναλάβουν δράση για να διασφαλίσουν ότι τα προβλεπόμενα στην οδηγία 77/388/ΕΟΚ μέτρα, τα οποία αφορούν τον υποκείμενο στο φόρο καθώς και τη μεταβίβαση επιχείρησης, ως συνόλου με συνέχιση των δραστηριοτήτων της, δεν θα χρησιμοποιούνται με σκοπό τη φοροδιαφυγή και τη φοροαποφυγή.
- (3) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να παρεμβαίνουν σε ό,τι αφορά την αξία των παραδόσεων αγαθών, των παροχών υπηρεσιών και των αποκτήσεων σε περιορισμένες ειδικές περιπτώσεις, ούτως ώστε να διασφαλίζεται ότι δεν θα υπάρχει απώλεια φορολογικών εσόδων μέσω της προσφυγής σε συναλλαγές μεταξύ συνδεδεμένων συμβαλλομένων μερών για την άντληση φορολογικού οφέλους.

- (4) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να περιλαμβάνουν, στη βάση επιβολής του φόρου μιας πράξης που περιλαμβάνει την επεξεργασία επενδυτικού χρυσού παρεχόμενου από τον πελάτη, την αξία αυτού του επενδυτικού χρυσού, εφόσον, ως αποτέλεσμα της επεξεργασίας του, ο χρυσός χάνει την ιδιότητα του επενδυτικού χρυσού.
- (5) Θα πρέπει να τονισθεί ότι ορισμένες υπηρεσίες που έχουν χαρακτήρα επενδυτικών αγαθών μπορούν να συμπεριληφθούν στο καθεστώς που επιτρέπει τον διακανονισμό των εκπώσεων για τα επενδυτικά αγαθά, καθ' όλη τη διάρκεια τους, σύμφωνα με την πραγματική χρήση τους.
- (6) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση, σε ειδικές περιπτώσεις, να ορίζουν τον λήπτη των παραδόσεων αγαθών ή των παροχών υπηρεσιών ως υπόχρεο για τον υπολογισμό και την καταβολή του φόρου προστιθέμενης αξίας. Το μέτρο αυτό θα πρέπει να συμβάλει στις προσπάθειες που καταβάλλουν τα κράτη μέλη για την απλούστευση των κανόνων και την πάταξη της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής σε συγκεκριμένους τομείς και ως προς ορισμένα είδη συναλλαγών.
- (7) Ως εκ τούτου, η οδηγία 77/388/ΕΟΚ θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως.
- (8) Επομένως, τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει πλέον να μπορούν να κάνουν χρήση των μεμονωμένων παρεκκλίσεων, οι οποίες τους χορηγήθηκαν με ορισμένες αποφάσεις του Συμβουλίου, οι οποίες ελήφθησαν δυνάμει του άρθρου 27 παράγραφος 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ και οι οποίες καλύπτονται από τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας. Συνεπώς, θα πρέπει να καταργηθούν ρητά οι σχετικές αποφάσεις. Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θίγει ούτε τα μέτρα που εφαρμόζουν τα κράτη μέλη βάσει του άρθρου 27 παράγραφος 5 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, ούτε τις παρεκκλίσεις που έχουν χορηγηθεί σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 1, της προαναφερθείσας οδηγίας και τα οποία δεν καταργούνται από την παρούσα οδηγία.
- (9) Η εφαρμογή ορισμένων διατάξεων της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να είναι προαιρετική, και θα πρέπει να παρέχει στα κράτη μέλη ορισμένο βαθμό διακριτικής ευχέρειας. Για λόγους διαφάνειας, θα πρέπει να προβλεφθεί ότι τα κράτη μέλη θα ενημερώνονται μεταξύ τους μέσω της συμβουλευτικής επιτροπής φόρου προστιθέμενης αξίας, η οποία συστάθηκε με το άρθρο 29 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, για κάθε εθνικό μέτρο που υιοθετείται σύμφωνα με τις εν λόγω διατάξεις. Η εν λόγω ενημέρωση δεν θα πρέπει να είναι αναγκαία όσον αφορά εθνικά μέτρα λαμβανόμενα δυνάμει απόφασης η οποία καταργείται με την παρούσα οδηγία ή της οποίας η ισχύς τερματίζεται από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας, αλλά τα οποία (μέτρα) το κράτος μέλος εξακολουθεί να εφαρμόζει σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας.

⁽¹⁾ Γνώμη της 6ης Ιουλίου 2006 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽²⁾ ΕΕ C 65 της 17.3.2006, σ. 103.

⁽³⁾ ΕΕ L 145 της 13.6.1977, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2006/18/ΕΚ (ΕΕ L 51 της 22.2.2006, σ. 12).

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 77/388/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1) στο άρθρο 4 παράγραφος 4, προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Το κράτος μέλος που ασκεί τη δυνατότητα επιλογής που προβλέπεται στο δεύτερο εδάφιο μπορεί να θεσπίζει κάθε μέτρο που απαιτείται, ώστε η χρησιμοποίηση της διάταξης αυτής να μην οδηγεί σε φοροδιαφυγή ή φοροαποφυγή.»

2) στο άρθρο 5 παράγραφος 8, η δεύτερη πρόταση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Εφόσον κρίνεται σκόπιμο, τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν κάθε αναγκαίο μέτρο για την αποτροπή στρέβλωσης του ανταγωνισμού, στην περίπτωση που ο λήπτης δεν υπόκειται πλήρως στο φόρο. Τα κράτη μέλη δύνανται επίσης να θεσπίζουν κάθε μέτρο που απαιτείται, ώστε η χρησιμοποίηση της διάταξης αυτής να μην οδηγεί σε φοροδιαφυγή ή φοροαποφυγή.»

3) το άρθρο 11 μέρος Α, τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 1 στοιχείο δ), διαγράφεται το δεύτερο εδάφιο·

β) προστίθενται οι ακόλουθες παράγραφοι:

«5. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέξουν να συμπεριλάβουν στη βάση επιβολής του φόρου όσον αφορά την παράδοση αγαθών και την παροχή υπηρεσιών, την αξία του απαλλασσόμενου από τον φόρο επενδυτικού χρυσού, κατά την έννοια του άρθρου 26β, ο οποίος έχει παρασχεθεί από τον πελάτη προκειμένου να χρησιμοποιηθεί για επεξεργασία και ο οποίος, κατά συνέπεια, παύει να υπόκειται στο καθεστώς του επενδυτικού χρυσού που απαλλάσσεται του ΦΠΑ, κατά τον χρόνο παράδοσης των αγαθών αυτών ή της παροχής των υπηρεσιών αυτών. Η αξία που χρησιμοποιείται είναι η κανονική αξία του επενδυτικού χρυσού κατά τον χρόνο παράδοσης των αγαθών αυτών ή της παροχής των υπηρεσιών αυτών.»

6. Για την πρόληψη της φοροδιαφυγής ή της φοροαποφυγής, τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν μέτρα για να εξασφαλίζουν ότι η βάση επιβολής του φόρου για την παράδοση αγαθών ή την παροχή υπηρεσιών είναι η κανονική αξία. Η επιλογή αυτή εφαρμόζεται μόνον όσον αφορά την παράδοση αγαθών και την παροχή υπηρεσιών όπου υφίστανται οικογενειακοί ή άλλοι στενοί προσωπικοί δεσμοί, διαχειριστικοί, ιδιοκτησιακοί, οικονομικοί ή νομικοί δεσμοί, ή δεσμοί μέλους, όπως καθορίζονται από το κράτος μέλος. Για τους σκοπούς αυτούς, οι νομικοί δεσμοί είναι δυνατόν να περιλαμβάνουν τη σχέση μεταξύ εργοδότη και εργαζόμενου, ή της οικογένειας του εργαζόμενου, ή άλλων στενά συνδεδεμένων με αυτόν προσώπων.

Η επιλογή του πρώτου εδαφίου μπορεί να εφαρμόζεται μόνο στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) όταν η αντιπαροχή είναι κατώτερη από την κανονική αξία και ο λήπτης των αγαθών ή των υπηρεσιών δεν έχει πλήρες δικαίωμα έκπτωσης σύμφωνα με το άρθρο 17·

β) όταν η αντιπαροχή είναι κατώτερη από την κανονική αξία και ο προμηθευτής των αγαθών ή ο παρέχων τις υπηρεσίες δεν έχει πλήρες δικαίωμα έκπτωσης σύμφωνα με το άρθρο 17, και η παράδοση αγαθών ή η παροχή υπηρεσιών τυγχάνει απαλλαγής σύμφωνα με το άρθρο 13 ή το άρθρο 28 παράγραφος 3, στοιχείο β)·

γ) όταν η αντιπαροχή είναι υψηλότερη από την κανονική αξία και ο προμηθευτής των αγαθών ή ο παρέχων τις υπηρεσίες δεν έχει πλήρες δικαίωμα έκπτωσης σύμφωνα με το άρθρο 17.

Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν τις κατηγορίες προμηθευτών/παρόχων ή ληπτών για τους οποίους θα ισχύουν τα μέτρα που προβλέπονται στο πρώτο και δεύτερο εδάφιο.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την επιτροπή η οποία έχει συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 29, για κάθε νέο εθνικό μέτρο που λαμβάνουν κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας παραγράφου.

7. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ως "κανονική αξία" νοείται το συνολικό ποσό το οποίο, ένας λήπτης, ευρισκόμενος στο ίδιο στάδιο εμπορίας κατά το οποίο πραγματοποιείται η παράδοση των αγαθών ή η παροχή των υπηρεσιών, θα έπρεπε να καταβάλει, υπό συνθήκες ελεύθερου ανταγωνισμού, σε ανεξάρτητο προμηθευτή αγαθού ή παρέχοντα υπηρεσίας στο εσωτερικό του κράτους μέλους στο οποίο φορολογείται η παράδοση ή παροχή, προκειμένου να αποκτήσει κατά τον χρόνο αυτόν το εν λόγω αγαθό ή την υπηρεσία.

Εάν δεν μπορεί να διαπιστωθεί ανάλογη παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών, η "κανονική αξία" δεν μπορεί να είναι κατώτερη της τιμής αγοράς των αγαθών ή παρεμφερών αγαθών ή, ελλείψει τιμής αγοράς, της τιμής κόστους, που καθορίζεται κατά τον χρόνο παράδοσης ή προκειμένου περί υπηρεσιών, από το συνολικό κόστος που συνεπάγεται για τον υποκείμενο στο φόρο η παροχή των υπηρεσιών».

4) Το άρθρο 17 παράγραφος 4, όπως έχει διατυπωθεί στο άρθρο 28στ παράγραφος 1, τροποποιείται ως εξής:

α) στο στοιχείο α) του δεύτερου εδαφίου, οι λέξεις «άρθρο 21 παράγραφος 1 στοιχεία α) και γ)» αντικαθίστανται από τις λέξεις «άρθρο 21 παράγραφος 1 στοιχεία α), γ) ή στ), ή άρθρο 21 παράγραφος 2 στοιχείο γ)»·

β) στο στοιχείο β) του δεύτερου εδαφίου, οι λέξεις «άρθρο 21 παράγραφος 1 στοιχείο α)» αντικαθίστανται από τις λέξεις «άρθρο 21 παράγραφος 1 στοιχεία α) ή στ), ή άρθρο 21 παράγραφος 2 στοιχείο γ)»·

5) Στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο δ), όπως έχει διατυπωθεί στο άρθρο 28στ παράγραφος 2, οι λέξεις «άρθρου 21 παράγραφος 1» αντικαθίστανται από τις λέξεις «άρθρου 21 παράγραφος 1 ή άρθρου 21 παράγραφος 2 στοιχείο γ)».

6) Στο άρθρο 20 παράγραφος 4, προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να εφαρμόζουν τις παραγράφους 2 και 3 στις υπηρεσίες που έχουν χαρακτηριστικά παρεμφερή με αυτά που αποδίδονται συνήθως στα επενδυτικά αγαθά.»

7) Στο άρθρο 21 παράγραφος 2 όπως έχει διατυπωθεί στο άρθρο 28ζ, προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο:

«γ) Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες πραγματοποιούνται οι ακόλουθες παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών, τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι υπόχρεος στο φόρο είναι ο υποκείμενος στο φόρο λήπτης των εν λόγω παραδόσεων ή υπηρεσιών:

i) παροχή κατασκευαστικών υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών επισκευής, καθαρισμού, συντήρησης, μετατροπής και κατεδάφισης ακινήτων καθώς και παροχή κατασκευαστικών εργασιών οι οποίες θεωρούνται ως παράδοση αγαθών σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 5,

ii) διάθεση προσωπικού που απασχολείται στις δραστηριότητες που αναφέρονται στο σημείο i),

iii) παράδοση ακινήτων, κατά τα αναφερόμενα στο άρθρο 13 μέρος Β στοιχεία ζ) και η), στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο προμηθευτής έχει επιλέξει τη φορολόγηση της παράδοσης σύμφωνα με το μέρος Γ στοιχείο β) του άρθρου αυτού,

iv) παράδοση χρησιμοποιημένου υλικού, χρησιμοποιημένου υλικού που δεν μπορεί να επαναχρησιμοποιηθεί στην ίδια κατάσταση, αποκομμάτων, βιομηχανικών και μη βιομηχανικών απορριμμάτων, ανακυκλώσιμων αποβλήτων, αποβλήτων που έχουν υποστεί μερική επεξεργασία, και ορισμένων αγαθών και υπηρεσιών, όπως προσδιορίζονται στο παράρτημα ΙΓ,

v) παράδοση αγαθών που παρέχονται ως εγγύηση από υποκείμενο στο φόρο υπέρ άλλου προς εκτέλεση αυτής της εγγύησης,

vi) παράδοση αγαθών μετά την εκχώρηση του δικαιώματος επιφύλαξης κυριότητας σε εκδοχέα και την άσκηση του εν λόγω δικαιώματος από τον εκδοχέα,

vii) παράδοση ακινήτων που πωλούνται από τον οφειλέτη σε διαδικασία αναγκαστικής εκποίησης.

Για τους σκοπούς του παρόντος σημείου, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι ένας υποκείμενος στο φόρο ο οποίος επίσης ασκεί δραστηριότητες ή πραγματοποιεί πράξεις που δεν θεωρούνται υποκείμενες στο φόρο παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών σύμφωνα με το άρθρο 2, θεωρείται υποκείμενος στο φόρο για παραδόσεις αγαθών και παροχές υπηρεσιών που λαμβάνει κατά τα αναφερόμενα στο πρώτο εδάφιο. Ένας μη υποκείμενος στο φόρο οργανισμός δημοσίου δικαίου μπορεί να θεωρηθεί ως υποκείμενος στο φόρο όσον αφορά τα αγαθά που του παραδίδονται ή τις υπηρεσίες που του παρέχονται κατά τα αναφερόμενα στα σημεία v), vi), και vii).

Για τους σκοπούς του παρόντος σημείου, τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να καθορίζουν τις καλυπτόμενες παραδόσεις αγαθών και παροχές υπηρεσιών καθώς και τις κατηγορίες των προμηθευτών, των παρόχων ή των ληπτών τους οποίους μπορεί να αφορούν τα συγκεκριμένα μέτρα. Μπορούν επίσης να περιορίζουν την εφαρμογή αυτού του μέτρου σε ορισμένες από τις παραδόσεις αγαθών και παροχές υπηρεσιών που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΓ.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την επιτροπή η οποία έχει συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 29, για κάθε νέο εθνικό μέτρο που λαμβάνουν κατ' εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος σημείου».

8) Προστίθεται το παράρτημα ΙΓ, το οποίο παρατίθεται στο Παράρτημα Ι της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 2

Οι αποφάσεις που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙ της παρούσας οδηγίας καταργούνται από 1ης Ιανουαρίου 2008.

Άρθρο 3

Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία.

Εφαρμόζουν τις διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωση με το άρθρο 1 παράγραφος 3, όσον αφορά το νέο άρθρο 11 Α παράγραφος 7 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, και με το άρθρο 1 παράγραφος 4 όσον αφορά την παραπομπή του άρθρου 17 παράγραφος 4 στοιχεία α) και β) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ — όπως έχει διατυπωθεί στο άρθρο 28στ παράγραφος 1 — στο άρθρο 21 παράγραφος 1 στοιχείο στ) της εν λόγω οδηγίας, το αργότερο από την 1η Ιανουαρίου 2008.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν διατάξεις δυνάμει της παρούσας οδηγίας, ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων, οι οποίες περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς αυτής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 5

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 24 Ιουλίου 2006.

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
K. RAJAMÄKI

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΓ

Κατάλογος παραδόσεων αγαθών και υπηρεσιών που προβλέπονται στο άρθρο 21 παράγραφος 2 στοιχείο γ) σημείο iv)

- α) Παραδόσεις απορριμμάτων σιδηρούχων και μη σιδηρούχων μετάλλων, αποκομμάτων και άλλων χρησιμοποιημένων υλικών, συμπεριλαμβανομένων των ημικατεργασμένων προϊόντων που λαμβάνονται με τη μεταποίηση, την κατεργασία ή τη χύτευση σιδηρούχων και μη σιδηρούχων μετάλλων και των κραμάτων αυτών·
- β) παραδόσεις ημικατεργασμένων προϊόντων από σιδηρούχα και μη σιδηρούχα μέταλλα και παροχή ορισμένων σχετικών υπηρεσιών επεξεργασίας·
- γ) παραδόσεις υπολειμμάτων και λοιπών ανακυκλώσιμων υλικών αποτελούμενων από σιδηρούχα και μη σιδηρούχα μέταλλα, κράματα, σκουριές, φολίδες ή τέφρα και βιομηχανικών υπολειμμάτων που περιέχουν μέταλλα ή κράματα μετάλλων, και παροχή υπηρεσιών που συνίσταται στη διαλογή, την κοπή, τον τεμαχισμό και τη συμπίεση όλων αυτών των προϊόντων·
- δ) παραδόσεις, καθώς και ορισμένες συνδεδεμένες υπηρεσίες επεξεργασίας, απορριμμάτων από σιδηρούχα και μη σιδηρούχα μέταλλα καθώς και ξεσμάτων και αποκομμάτων, απορριμμάτων και χρησιμοποιημένων και ανακυκλώσιμων υλικών αποτελούμενων από υαλοθραύσματα, γυαλί, χαρτί, χαρτόνι, ράκη, οστά, δέρμα φυσικό ή τεχνητό, διφθères, ακατέργαστα δέρματα και δορές, τένοντες και νεύρα, σπάγκους, σχοινιά και παλαμάρια, καλώδια, καουτσούκ και πλαστικές ύλες·
- ε) παραδόσεις των υλικών που αναφέρονται στο παρόν παράρτημα, μετά από καθαρισμό, στίλβωση, διαλογή, κοπή, τεμαχισμό, συμπίεση ή χύτευση, σε πλινθώματα·
- στ) παραδόσεις αποκομμάτων και απορριμμάτων που προκύπτουν από την επεξεργασία πρώτων υλών».

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Κατάλογος αποφάσεων δυνάμει του άρθρου 27 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, οι οποίες καταργούνται με την παρούσα οδηγία

Απόφαση του Συμβουλίου που θεωρείται ότι εκδόθηκε στις 15 Απριλίου 1984, η οποία επιτρέπει στο Ηνωμένο Βασίλειο να εφαρμόσει μέτρο παρέκκλισης από την έκτη οδηγία, το οποίο αποβλέπει στην αποτροπή, με την εφαρμογή ενός ειδικού καθεστώτος είσπραξης του φόρου, ορισμένων περιπτώσεων φοροδιαφυγής ή φοροαποφυγής συνδεδεμένων με την προμήθεια χρυσού, χρυσών νομισμάτων και απορριμμάτων χρυσού μεταξύ ατόμων υποκειμένων στο φόρο ⁽¹⁾.

Απόφαση του Συμβουλίου που θεωρείται ότι εκδόθηκε στις 11 Απριλίου 1987, η οποία επιτρέπει στο Ηνωμένο Βασίλειο να εφαρμόσει μέτρο παρέκκλισης από το άρθρο 11 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ ⁽²⁾.

Απόφαση 88/498/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽³⁾, που επιτρέπει στο Βασίλειο των Κάτω Χωρών να εφαρμόσει μέτρο παρέκκλισης από το άρθρο 21 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ.

Απόφαση του Συμβουλίου η οποία θεωρείται ότι εκδόθηκε στις 18 Φεβρουαρίου 1997 στο πλαίσιο της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 27 παράγραφος 4 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, στην έκδοση της 17ης Μαΐου 1977, που επιτρέπει στη Γαλλική Δημοκρατία να εφαρμόσει μέτρο παρέκκλισης από τα άρθρα 2 και 10 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ. Η παρούσα απόφαση έπεται της κοινοποίησης του αιτήματος των κρατών μελών στις 18 Δεκεμβρίου 1996.

Απόφαση 98/23/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽⁴⁾, που επιτρέπει στο Ηνωμένο Βασίλειο να παρατείνει την εφαρμογή μέτρου παρέκκλισης από το άρθρο 28ε παράγραφος 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ.

Απόφαση 2002/439/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽⁵⁾, που εξουσιοδοτεί τη Γερμανία να εφαρμόσει μέτρο παρέκκλισης από το άρθρο 21 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ.

Απόφαση 2002/880/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽⁶⁾, που εξουσιοδοτεί την Αυστρία να εφαρμόσει μέτρο παρέκκλισης από το άρθρο 21 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ.

Απόφαση 2004/290/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽⁷⁾, που εξουσιοδοτεί τη Γερμανία να εφαρμόσει μέτρο παρέκκλισης από το άρθρο 21 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ.

Απόφαση 2004/736/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽⁸⁾, που εξουσιοδοτεί το Ηνωμένο Βασίλειο να εισάγει ειδικό μέτρο παρέκκλισης από το άρθρο 11 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ.

Απόφαση 2004/758/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽⁹⁾, που εξουσιοδοτεί την Αυστρία να εφαρμόσει μέτρο παρέκκλισης από το άρθρο 21 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ.

⁽¹⁾ ΕΕ L 264 της 5.10.1984, σ. 27.

⁽²⁾ ΕΕ L 132 της 21.5.1987, σ. 22.

⁽³⁾ ΕΕ L 269 της 29.9.1988, σ. 54.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 8 της 14.1.1998, σ. 24. Απόφαση όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την απόφαση 2003/909/ΕΚ (ΕΕ L 342 της 30.12.2003, σ. 49).

⁽⁵⁾ ΕΕ L 151 της 11.6.2002, σ. 12.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 306 της 8.11.2002, σ. 24.

⁽⁷⁾ ΕΕ L 94 της 31.3.2004, σ. 59.

⁽⁸⁾ ΕΕ L 325 της 28.10.2004, σ. 58.

⁽⁹⁾ ΕΕ L 336 της 12.11.2004, σ. 38.